

- 5) Er der ikke tale om en offentliggørelse til brug for citater i henhold til artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2001/29/EF, hvis citerede tekstværker eller dele deraf ikke — f.eks. gennem indrykninger eller fodnoter — integreres uadskilleligt i den nye tekst, men derimod gøres tilgængelig for almenheden på internettet som et link til pdf-filer, der kan downloades, uafhængigt af den nye tekst?
- 6) Skal der i forbindelse med spørgsmålet om, hvornår et værk allerede er gjort tilgængeligt for almenheden på lovlig vis som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2001/29/EF, tages udgangspunkt i, om dette værk i sin konkrete udformning tidligere allerede har været offentliggjort med ophavsmandens samtykke?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 28. august 2017 — Milkias Addis mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-517/17)

(2017/C 392/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milkias Addis

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat (her Tyskland) i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 (¹) henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF (²) afviser en ansøgning om international beskyttelse, fordi ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus i en anden medlemsstat, såfremt udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for anerkendte flygtninge i den anden medlemsstat (her Italien), der allerede har givet ansøgeren international beskyttelse, ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden at chartrets artikel 4 eller EMRK's artikel 3 allerede af den grund krænkes?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, såfremt anerkendte flygtninge i den medlemsstat, der har anerkendt dem som flygtninge (her Italien),
- a) ikke, eller i sammenligning med andre medlemsstater kun i stærkt begrænset omfang, modtager eksistenssikrende ydelser, men for så vidt ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere?
- b) ganske vist er berettigede efter artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, men kun med vanskelighed har adgang til de hermed forbundne ydelser eller råder over sådanne familiemæssige netværk eller netværk med private organisationer, der erstatter eller supplerer statslige ydelser?

- 3) Er artikel 14, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU henholdsvis den foregående ordning i artikel 12, stk. 1, første punktum, i direktiv 2005/85/EF til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en manglende personlig samtale med ansøgeren i forbindelse med asylmyndighedens afslag på en asylansøgning i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32, henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF, ikke fører til ophævelse af dette afslag på grund af den manglende høring, såfremt ansøgeren ved en anfægtelse for domstolene har lejlighed til at gøre alle omstændigheder, der taler mod et afslag, gældende, og ansøgningen heller ikke under hensyntagen til disse omstændigheder kan afgøres anderledes i materiel henseende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 6).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1.12.2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, s. 13).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 28. august 2017 — Stefan Rudigier

(Sag C-518/17)

(2017/C 392/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Stefan Rudigier

Procesdeltager: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej også anvendelse i forbindelse med indgåelsen af en kontrakt om trafikbetjening i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, andet punktum, vedrørende personbefordring med bus i henhold til en procedure, der er fastsat i udbudsdirektiverne (direktiv 2004/17/EF eller 2004/18/EF)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Medfører en tilsidesættelse af forpligtelsen til at offentliggøre de oplysninger, der er anført i artikel 7, stk. 2, litra a)-c), i forordning (EF) nr. 1370/2007, senest ét år inden offentliggørelsen af udbuddet, at et udbud, der er gennemført uden en sådan offentliggørelse ét år inden indkaldelsen af bud, men i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, andet punktum, i en procedure i henhold til udbudsdirektiverne, skal anses for at være ulovlig? [Org. s. 2]